

שיתכפרו בניו ע"י הקרבנות לא שאל מה יהי' אם בניו יהיו חוטאים, ולא יהי' להם ממה להביא קרבן, זה לא שאל כלל, מפני שחשב, כי עני אינו חוטא כלל, ואם יחטאו הלא יהי' זה מטוב לב מעושר, והלא אז יהי' להם קרבנות, אבל שיהיו גם דלי דלות ובכ"ז גם חוטאים שיצטרכו לעשירית האיפה של דלי דלות זה לא עלתה כלל על מחשבתו.

[מחשבתו 1234567]

ולכן לא הראה זאת הקב"ה אליו כלל, ובשביל זה אמר לו הקב"ה, והי' ברכה כלומר אע"פ שאני מבטיח לך עושר וכבוד בכ"ז לא יהי' זה לרעה ולקללה כטבע שאר אנשים אלא והי' ברכה, שתהי' תמיד מבורך, ובשביל כך נשתעבדו ישראל במצרים בכדי שאח"כ יעשה הקב"ה להם נסים גלויים, ועי"ז יכירו לדעת את ה' בהכרה עצמית ויהיו ככוכבים ובזה יהי' מתנת הארץ להם בירושה עולמית כהבטחת הקב"ה לאברהם וזהו שאמרו מפני מה נענש אברהם שנשתעבדו בניו במצרים בשביל שאמר במה אדע כי אירשנה, כלומר בשביל שתהא הארץ להם בירושה ע"י שיהיו ככוכבים מאירים, ולזה נצרך לילה ולא יום, וזהו שעבודם במצרים, ולעתיד לבוא שתהיה מלאה הארץ דעה, וכל בניך למודי ה' אז לא יצטרכו ללמוד מהלבנה, ואז באמת תתמלא פגימת הלבנה, המקום יזכינו לזה במהרה בימינו.

לאברהם לך לך ואעשך לגוי גדול, ולא נאמר ואעשה אותך לגוי גדול, כמו שנאמר במשה רבינו בעגל ובמרגלים בלשון ואעשה אותך לגוי גדול, שהכוונה הוא, ואעשך לגוי גדול, כלומר שתהי' אמיץ וגבור לעמוד במלחמה אתה לבדך כגוי גדול ורב, ותכניע אתה לבדך כל הקמים עליך.

וכן הי' באמת שאברהם לבדו לחם עם המלכים ונצחם, כמו שנאמר ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו, ויכם, כלומר חלק המחנה לשנים, מחנה אחת הוא לבדו, ומחנה השנית היו עבדיו, והוא לבדו נצחם מבלי סיוע עבדיו, ועי"ז התפלא ישעי' הנביא בהפטרת היום, מי העיר ממזרח, שנתן לו כח ועוז כזה להלחם בעצמו נגד מחנה האויבים, יתן לפניו גוים ומלכים ירד הוא לבדו, בלא כלי זין יתן כעפר חרבו כקש גדף קשתו, כמו שאמרו חז"ל שדי גילא והוי גירי, שדי עפרא וקטיל בהו, ואין זה אלא מכח הבטחת קורא הדורות מראש, שאמר לו ואעשך לגוי גדול שתהא אתה לבדך חזק ואמיץ כגוי גדול, ואברכך בממון, ואגדלה שמך בכבוד, ומפני שטבע האנשים שבאם יש לו כל אלה, הנה העושר יוליכהו שולל, והוא לו לרעתו, וכמש"א חז"ל כל הקרבנות כולן הראה לו הקב"ה לאברהם חוץ מעשירית האיפה שלא הראה לו, והיינו מפני שאברהם חשב כשהבטיחו הקב"ה